

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa G. G. i I. K.,
przeciwko T. C. i I. C.,
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 20 listopada 2025 r.,
na skutek skargi I.C. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym
w Katowicach w sprawie o sygn. V AGz 69/25,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Katowicach na rzecz I. C. kwotę 200 (dwieście) złotych uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

[kf]

UZASADNIENIE

Pismem z 24 października 2025 r. skarżąca I. C. – reprezentowana przez T.C. – wniosła skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej, żądając stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie V AGz 69/25.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej w toku postępowania.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalony pozostaje pogląd, że przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy” (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 listopada 2012 r., KSP 15/12; z 24 września 2014 r., III SPP 206/14; z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; z 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; z 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21; z 6 września 2023 r., I NSP 10/23; z 9 lipca 2024 r., I NSP 208/24). Tym samym niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania zażaleniowego, jako postępowania incydentalnego (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14, z 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; z 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21; z 5 czerwca 2025 r., I NSP 205/25).

Jak wynika z akt sprawy, skarżąca żąda stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie V AGz 69/25, zainicjowanej zażaleniem powoda (k. 497 - 506) na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 13 stycznia 2025 r. w sprawie XIII GC 258/24 w przedmiocie odmowy odrzucenia pozwu (k. 454). Nie ulega zatem wątpliwości, że przedmiotowe postępowanie ma charakter incydentalny. W konsekwencji skarga na przewlekłość jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość należało z urzędu zwrócić skarżącej uiszczonej opłatę od skargi na przewlekłość.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 w związku z art. 397 § 3 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

[kf]

[a.ł]